

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: דינה אקרמן

פרשת ויקרא

זהירות - אי אפשר לתקן את זה!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

זהירות - אי אפשר לתקן את זה!

פיני נכנס בריצה אל תוך הבית. הוא היה מרוגש לגמרי. הוא התנשם והתנשף, כולו מזיע - הוא כנראה רץ את כל הדרך הביתה מתלמוד התורה!

"אמא! תנחשי מה!" הוא קרא בקוצר נשימה.

"שלום פיני," אמרה אמא עם חיוכה החמים. "על מה ההתרגשות הגדולה?"

פיני חיך מאוזן אל אוזן. "היום סיימנו את מסכת שבת!" הוא קרא. "את כולו! את כל עשרים וארבעת פרקי המשניות!"

"איזה יופי! מזל טוב!" אמרה אמא. "זה באמת מרגש! אני חושבת שאני יאפה את עוגת השוקולד החביבה עליך וכך נוכל לחגוג עבורך 'סיום' אחרי ארוחת הערב!"

כשאמא מיהרה אל תוך המטבח כדי להתחיל לאפות, מוישי נכנס לסלון. "האם שמעת שמיגיע לך מזל טוב, פיני?" מוישי שאל את אחיו הקטן.

"כן, סיימנו את מסכת שבת - ואמא אופה לי עוגת קומתיים עם קרם וניל מתוק וציפוי שוקולד - בכדי לחגוג את הסיום!"

"זה מדהים!" אמר מוישי. "אבל זה לא מספיק!"

"זה לא?" שאל פיני, מבולבל.

"לא, זה לא!" התעקש מוישי. "זוהי חגיגה ללימוד התורה! אתה זוכר את סיום הש"ס בשנה שעברה? היתה להם תזמורת שלמה שניגנה בכדי לחגוג! כלם שמעו על זה! כך צריך לחגוג את שמחת סיום התורה!"

"אז מה אתה רוצה שנעשה?" שאל פיני. "אני לא חושב שאנחנו יכולים לשכור את תזמורת 'לחיים' בהתראה כזו קצרה."

"לא, אנחנו לא יכולים - וזה חבל," אמר מוישי. "אבל נעשה את הדבר הבא שכן ניתן לעשות. נעשה תזמורת בצעדה! בא אחרי."

ומיד שני הבנים רצו ברחבי הבית וארגנו שמלכי וגיטי הקטנה תצטרפנה אליהם. מוישי חגר לעצמו את התוף הגדול שלו מסט התופים, מלכי תפסה שתי מצלתיים ופיני לקח ה'טובה', כלי הנשיפה שלו והוציאו מהנרתיק שלו. גיטי מצאה טמבורין משחק ישנה וארבעתם צעדו לכוון הדלת הראשית של הבית, דופקים, מתופפים, תוקעים ומצלצלים.

"אממ... מה בדיוק אתם עושים, ילדים?" שאלה אמא את ארבעת הילדים שכמעט

התחילו לצאת מהבית.

"אנחנו צעדת תזמורת!" אמר מוישי עם חיוך ענק. "אנחנו יוצאים לרחוב בכדי לחגוג את הסיום של פני! כל העולם צריך לדעת ולהשתתף בשמחה שלו!"

אמא חייכה. "לאט, לאט לכם, ילדי היקרים! היא אמרה. "אתם צודקים. הסיום של פני היא סיבה עצומה לחגיגה. אבל לא נראה לכם שאתם שוכחים משהו?"

הילדים הביטו אחד על השני, מבולבלים. הם חשבו שיש להם ממש צעדת תזמורת יפהפייה. אז מה חסר להם?

"אוי ואבוי!" אמר מוישי. "אין לנו זמר! פני, האם יש לנו עדיין את הרמקול ההוא? כדאי לנו לחכות עד שאבא מגיע הביתה ואז הוא יוכל לשיר איתנו כשנצעד במורד הרחוב!"

"חכו." - אמרה אמא כשפיני פנה לרוץ ולהביא את הרמקול.

"בכלל לא לזה התכוונתי. הביטו החוצה - אתם לא רואים שמתחיל כבר להחשיך? וזה אומר שחלק מהשכנים שלנו כבר משכיבים את הקטנים שלהם לישון. האם אתם יכולים לדמיין מה יקרה אם תפעילו את כל ה'תזמורת' שלכם בחוץ? אתם עלולים למנוע מהם להירדם ואני בטוחה שלא הייתם רוצים לעשות כזה דבר."

הילדים הרהרו במה שהרגע שמעו. "לא חשבתי על זה," אמר מוישי בשקט. "ואם נעיר תינוק של מישהו, אני בטוח שאמא שלהם לא תהיה כל כך שמחה. אז זה לא בדיוק שהיא תוכל להשתתף בשמחה שלנו... זה לא ממש ישמח אותה..."

"כן," אמרה אמא. "ויותר מזה. אתם יודעים, בפרשת השבוע כתוב על הקורבנות ואיך הם מכפרים לנו על העבירות. אבל לפעמים, אדם יכול חס וחלילה לעשות עבירה כמו גניבה. ובמקרה הזה, הקורבן לא יכול לעזור לו אלא אם כן הוא גם מחזיר את הכסף. אבל האם אתם יודעים שישנם כמה סוגי גניבות אותם לא ניתן לשלם חזרה בכסף? לדוגמה גזל שינה, כשמונעים ממישהו את השינה שלו, אי אפשר לשלם את זה חזרה בכסף! אז תדמינו לעצמכם שאתם שם בחוץ, ברחוב, באמצע לגרום להמולה רבה - אתם אפילו לא הייתם יודעים ממי גזלתם את השינה - ואיך תוכלו לדעת ממי לבקש מחילה?"

"וזו הסיבה שהאב אביגדור מילר אומר שזה חשוב ללמוד את פרשיות הקורבנות בתשומת לב, מכיון שמהם אנו לומדים כיצד לתקן את העבירות שלנו. ולחשוב אודות הסכנה של העבירות החמורות שאיננו יכולים לתקן."

"אז ילדים יקרים, אולי פשוט נחגוג כולנו בבית - וקצת יותר בשקט, מכיוון שגם אני עומדת כעת להשכיב את שמולי הקטן לישון." סיכמה אמא בחיוך.

"הוי, אמא," אמר מוישי. "אנחנו כמעט עשינו משהו כל כך גרוע. בזמן שחשבנו שאנחנו עוד עושים מצוה! תודה רבה לך אמא שהארת והסברת לנו את העניין!"

מוישי פנה לאחיו ואחיותיו ואמר, "בואו נניח את כלי הנגינה האלו. במקומם אנו יכולים לשיר ולרקוד בסלון עד שהארוחה מוכנה. כך נוכל להתכונן בנעימות לקראת הסיום החשוב של פני ולהמתין בסבלנות לעוגת השוקולד המיוחדת!"

שבת שלום ומבורך!